

МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ

Пример који треба следити

СТУДЕНТИ МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА НЕМАЈУ РАЗЛОГА ЗА ПРОТЕСТ

Свих 96 бруцоша примљених лане на медицину другу годину уписали су са максималним бројем поена, као и студенти стоматологије. „Рецепт“ који они нуде подразумева континурани и озбиљан рад студената и професора

Сви који сумњају у могућност да се образовни процес на нашим факултетима прилагоди студентским захтевима, чија суштина није да им се омогући нерад него да им се пружи шанса да покажу већу ефикасност, пример овакве праксе могу наћи на Медицинском факултету у Крагујевцу.

У жељи да направи студије по мери студента и тако помогне држави и родитељима да мање издвајају за школовање, руководство ове високе школе упустило се у смео пројекат који је и по концепту, и по резултатима, јединствен на нашим просторима.

Резултат је да су, прошле године, од 96 примљених бруцоша, сви другу годину уписали са остварених 60 бодова, а још импресивнији је податак да је 95 максималан број бодова стекло још у јулу! То је омогућило да им школска година почне 12. септембра, а не почетком новембра када почиње на осталим факултетима. Исти резултати постигнути су и у првом семестру друге године, јер само један академац није освојио максимална број бодова. Слична ситуација је и на студијама стоматологије, на којима је проценат максималне ефикасности такође већи од 99 посто.

■ Сви и стално раде

Небојша Арсенијевић, декан Медицинског факултета, каже да је успех постигнут у више корака.

Први је појачана селекција која је омогућена смањењем броја бруцоша на медицини са 260, колико је уписано 2005. године, на само 96 уписаних прошле. Ово је истовремено омогућило да факултет добије већи број наставника и сарадника по студенту. Томе треба додати да смо, за протеклих седам година, наставни кадар увећали за 87 наставника и сарадника, што је за трећину више него 2005. године када је уписивано скоро тросуко више бруцоша.

На овај начин створили смо могућност да група од шест студената добије свог ментора који се са њима виђа једном недељно и брине о њиховом напредовању. Сваке недеље држимо веће године, где се састају сви ментори и сви шефови катедри предмета са те године, на којима разматрамо проблеме у настави, шта се сту-

дентима предаје и како савладавају градиво. Студенти једном недељно имају испите. Значи, сваког петка полагају то што је те недеље требало да се савлада и сваке недеље имају тестове.

Дакле, да би положио један предмет студент мора да реши 19 тестова и да буде испитан 15 пута усмено. Захваљујући оваквом раду готово нико у испитном року не мора да излази на испит, објашњава декан, додајући да је престанком полагања испитивањем од стране једног професора апсолутно онемогућена корупција.

Према речима проф. Арсенијевића, резултати које Медицински

полагају по новој методи. Показао се да је задржано знање код оних који раде по новом око два и по пута веће него код академаца који су полагали по старом моделу. То су чињеница као што је чињеница да многи професори, да би мање радили, студентима говоре како оно што уче не вреди ништа, како сутра неће ништа знати и друге глупости.

Као што се могло и претпоставити, на Медицинском факултету се не потписују никакве петиције, јер студенти немају разлога за незадовољство. Декан Арсенијевић осталим академцима поручује да не дозволе да њихова огромна енергија буде злоупотребљена.

Протест на овај начин студентима сугеришу наставници. Ту се прави једна коалиција - ајмо ми да не радимо ништа, а онда да притискамо државу. Студентска енергија не сме да се усмери да студенти добију право на нерад и на незнање, а ни наставници не могу да добију то право. Сва друга права су загарантована. Зато им, ако хоће да ме чују, саветујем да снагу усмере на захтеве за коренитим променама образовног система.

Те реформе подразумевају да треба натерати државу да преузме одговорност за крајњи продукт који излази са наших факултета. То значи да се мора наћи механизам који ће натерати професоре да се озбиљно посвете свом позиву. Један од начина је ригорозна контрола начина на који се бира наставни кадар, а други и увођење озбиљних државних испита за дипломе свих високих школа како би свачији рад могао да се оцени. Кад се све ово испуни студенти неће имати проблем да се њихов рад вреднује поштено и на одговарајући начин, каже проф. др Небојша Арсенијевић.

Мада је за сада у свом, за српске услове утопијском, пројекту усамљен, Медицински факултет је привукао пажњу других високошколских институција. Интересовање да примене сличан модел показују други факултети из састава Универзитета у Крагујевцу, али и високе школе из других средина. Професор Арсенијевић, међутим, сумња да међу њима има и оних који би да „одглуме“ увођење њихових метода, јер мисли да нису спремни на рад и одрицање које нови приступ захтева.

ПРОФ. ДР НЕБОЈША АРСЕНИЈЕВИЋ, ДЕКАН

факултет у Крагујевцу издвајају од других постигнути су и захваљујући ставу да реформа образовања подразумева појачан рад и професора и студената. Он тврди да професори и сарадници са његовог факултета сада раде три пута више. Питање како их је мотивисао да утроструче ангажовање за исте плате за др Арсенијевића је излишно, јер је, каже, професорска функција подложна реизбору, па је на свакоме да одлучи да ли ће да ради или да иде. Репресија, међутим, није потребна јер, каже декан, сви воле да учествују у успешној причи, додајући да не треба занемарити ни ефекте постигнуте подмлађивање кадра.

■ Одговорност професора

Овакав систем, који декан дефинише као „наш изум уз примену туђих искустава“, има доста критичара. Једна од највећих замерки односи се на количину и квалитет знања које студенти стижу. Небојша Арсенијевић и ову тезу побија чврстим аргументима

Све се на овом свету може измерити Ми смо мерили задржано знање, после годину и две, код ранијих генерација и поредили их за знањем које задрже студенти који